

Tipus i anècdotes

Rememora:
Ferran SALAMERO

Sovint —per la premsa i per la «tele» —ens fan saber el naixement d'una petita jirafa... o la mort d'una mona-pintora (que no és el mateix que una pinta-mones)... o altres aconteixements de la fauna captiva. I... com que de mones hem parlat, diguem que no solsament aquestes fan monades...; per mi també en fan els delfins. Encara que, de monades i de bufonades... n'hi ha de diverses maneres.

Deixeu-me dir, ben aviat, que no vui pas ficar-me en el terreny del docte granollerí Antoni Jonch... doncs el «Lleó» del qui us parlo no es pas zoològic, dels del Parc... per ser racional.

UN LLUQUET QUE NO S'ENCÉN NI ESTANT EL DIABLE PRESENT

Rodanxó, hereu del clan Miralles —fills del que fou cuiner dels Hermanos— «Lluquet», el rabadà de «Els Pastorets» que, amb el seu atreviment, feia enrabià a «Satanàs», amb la consegüent sorollosa complacència del jove auditori.

—«Oh! En Lluquet... ha fet pam-i-pipa al dimoni!

Tranquil, eficient, bona persona, amb do de gents, de bon tractar... home de món, bon comediant i també amb condicions de dirigent i d'empresa.

Està ficat en el món del calçat... i també en el Con-

«UN LLEO»

sell Mutualista. Crec ja haureu endevinat que's tracta d'en Lleó Miralles i Bassa.

Conjuntament amb: Laureà Ribó, Cabrera, Josep Camps, Ramon Gómez, Ramon Munné i Maria Cladellas, Concepció i Núria Salamero, Josep Llobet i Carme Mas, Josep Sala i els seus Ballets... i tants altres... feren passar bones estones a la mainada granollerina.

En èpoques diferents varen aparellar-se algunes de les figures de «Els Pastorets»... la «Verge Maria» tantost es casava amb un «Sant Josep»... com amb un «Llucifer».

ANDALUÇ FORA DE PROGRAMA EN UN SOPAR A LA FRESCA

Va ser pel juny del passat 1976... sopant col·lectivament a la fresca, en un carrer estret, amb altes cases, a Màlaga. Hi havia celebració: En Pere Montràs feia 36 anys que s'havia casat amb la Rosa Bassa i era qüestió de dedicar-los-hi un homenatge. El restaurant Gerola va volguer-s'hi lluir... amb apagada de llums i postres encès. Va haver-hi aplaudiments, toia de flors i... dedicatòries!

De cop... va aparèixer un «andaluç» amb el barret i la perruca de l'Anselm: cara estrafeta, seriós, mut, va anar passant de taula en taula...; prou se l'hi deien coses, però ell impertèrrit, sens riure... va anar aguantant el tipus. De les finestres i balcons dels alts edificis... trien el cap els estadants volguent participar de la festa que... una cinquantena de granollerins, desplaçats al sur de la península, havien espontàniament organitzat.

Val la pena dir que, en Lleó Miralles, encara està amantent sempre que cal col·laborar amb el seu «art»... en algun festival benèfic de tipus local. Per molts anys!

Granollers, 18 de enero de 1977

Granollers Sardanista

per Miquel Domenech

El provinent diumenge dia 23, a les 12, audició de Sardanes, a la Pl. Monument a càrrec de la Cobla Granollers

REFLEXIONAR

Voïdria que restés ben clar que les nostres reflexions sobre la sardana no pretenen establir premisses ni fixar directrius sobre el que ha d'ésser o no ha d'ésser la nostra estimada dansa. Són punts de vista purament personals i, en tot cas, una invitació a reflexionar seriosament, dirigida als qui són responsables de la continuïtat de la sardana.

En primer lloc, pensem que la sardana no és únicament un fet històric, ni una anècdota pintoresca; és, sobretot, una música, un ritme, un clima vivent, permanent, aferrat a l'entranya del nostre poble.

D'altra banda, és molt encoratjador i ens ha d'omplir de joia, el fet que cada dia la seva difusió és més àmplia, més extensa, que augmenta constantment el nombre de persones, que la coneixen i l'admiren fora de les nostres fronteres. Però aquesta extensió, aquest sortir a fora de la sardana, aquest concepte amb la sensibilitat de gent d'altres països, ens obliga a tots els cata-

lans a molt. Ens exigeix a tots, absolutament a tots, una preocupació constant pel manteniment de la seva qualitat. Pensem que la dansa popular i representativa de cada país és una mena de tarja de presentació, una espècie de carta d'identitat espiritual i, per tant, serà més bona, més autèntica i valuosa, com més purament reflecteixi els valors de la raça, sense ingerències ni influències d'altres pobles o estils.

Si en un altre temps les sardanes que es feien assolien aquesta comesa, ara gosaríem creure que el carro ha anat una mica pel pedregal. És ben cert que en l'actualitat s'escriuen algunes sardanes molt dignes i de bon to, però malauradament n'hi ha moltes que ens fan més mal que bé.

La sardana és una dansa viva, permanent, però no estàtica en el sentit estilístic, per tant, segueix i ha de seguir l'evolució de la música en general. No seria lògic escriure avui sardanes en un estil musical de fa cinquanta anys, per exemple. Però cal cercar les fonts de la nova sardana —em refereixo sempre a l'aspecte purament musical, perquè l'esperit és sempre el mateix— en la gran

música, i d'aquesta i de noves estètiques, la més adient, la que el compositor consideri més adequada al seu propòsit. Pot semblar exagerada o excessiva aquesta pretensió, tractant-se d'una dansa pel poble, però no és un criteri improvisat ara sobre una qüestió que des fa temps ens preocupa.

Tenim, de més a més, mostres eloqüents en aquest aspecte evolutiu de la música de sentiment racial. Pensem, per exemple, en les danses hongareses de Brahms i les de Bela Bartók; en l'evolució d'un Albéniz i un Granados, dintre la seva pròpia obra i comparada amb la d'un Falla.

I en la sardana, concretament, les d'un Pep Ventura i Morere, amb les de Carreta, Toldrà, Joaquim Serra! totes, autèntiques sardanes dintre d'uns estils tan diversos.

Hem de continuar aquest camí de qualitat, cal cercar nous horitzons en l'aspecte tècnic, però emparant-nos sempre en la bona música, en aquella que pot donar-nos els elements que més convinguin a la nostra dansa, perquè conservant el seu esperit pur, net, transparent, autèntic, tingui el valor universal que tots desitgem.

Teléfonos de urgencia

Ayuntamiento	870 52 00
Guardia Civil	870 00 68
Policia Municipal	870 05 11
Cruz Roja	870 00 32
Hospital General	870 24 00
Policlinica del Vallés	870 61 00
Bomberos	870 60 80
Taxis	870 30 28
Ambulatorio S. S.	870 01 91

Farmacias de turno

Sábado, día 22: Bellavista

Domingo, día 23: Rahola

Lunes, día 24: Torrents

Martes, día 25: Arimany

Miércoles, día 26: Bellavista

Jueves, día 27: Jonch-Puig

Viernes, día 28: Montaña